

آمریکا موارد نقض تفاهم‌نامه را جبران نکند شروع مجدد مذاکره ممکن نیست| باز شدن تنگه منوط به تحقق شرایط دیگر است که از طریق واسطه‌ها منتقل شده است| ایران بر عهد مقاومت خود ایستاده است| جنایت‌ها را نه فراموش می‌کنیم نه می‌بخشیم.

سیدعباس عراقچی وزیر امور خارجه ایران:

وزیر امور خارجه ایران با تأکید بر اینکه «مذاکره‌ای با آمریکا نداریم» گفت:

«تبادل پیام از طریق واسطه‌ها انجام می‌شود، اما نام این مذاکره نیست و صرفاً تبادل پیام است.»

به گزارش اسپادانا خبر، سیدعباس عراقچی در جمع خبرنگاران افزود:

«واسطه‌ها همچنان تلاش می‌کنند زمینه‌های لازم برای ازسرگیری مذاکرات میان ایران و آمریکا را فراهم کنند. از نظر ما تا موارد نقض یادداشت تفاهم به پایان نرسد و آمریکا آنچه را نقض کرده جبران نکند امکان شروع مجدد مذاکرات وجود ندارد.»

او درباره آخرین وضعیت مذاکرات با عمان نیز گفت:

«مذاکرات ما با عمان درباره تعیین مسیرهای دریایی جدید در تنگه هرمز است و این مذاکرات به‌خوبی پیش رفته و می‌توانم بگویم در مراحل پایانی قرار داریم. قرار است مسیرهای قدیمی که وجود داشته‌اند با مسیرهای جدید جایگزین شوند و اکنون کار روی نقشه‌ها توسط متخصصان در حال انجام است.»

عراقچی تأکید کرد که توافق احتمالی با عمان درباره مسیرهای دریایی به معنای باز شدن تنگه هرمز نیست.

وی گفت:

باز شدن تنگه هرمز منوط به تحقق یک‌سری شرایط دیگر است که این موارد نیز از طریق واسطه‌ها منتقل شده است.

رئیس دستگاه دیپلماسی با بیان این‌که مذاکرات ایران و عمان کاملاً فنی و حقوقی برای تعیین مسیرهای دریایی است اظهار کرد: در سال ۱۹۶۸ این مسیرها تعیین شده بود اما در جریان جنگ اخیر نشان داده شد که لازم است تحولی در این خصوص صورت بگیرد و تغییراتی در این مسیرها انجام شود. این اقدام توسط متخصصان ما با عمانی‌ها در حال انجام است. زمانی که تنگه هرمز بخواهد باز شود، از این مسیرها استفاده می‌شود.

«سیدعباس عراقچی» همچنین در نشست «محرم و عاشورا در آئینه اسناد وزارت امور خارجه» با تأکید بر اینکه در لایه‌های عمیق‌تر مستندات عاشورا در اسناد، تجلی «عزت طلبی تمدنی» ایران در تقابل با نظام سلطه و قدرت‌های استعماری به چشم می‌خورد، تصریح کرد: دیپلماسی ایران در این اسناد، یک دیپلماسی فرصت طلبانه خشک و متصلب نیست، بلکه یک

«دیپلماسی انسان محور» است. متن کامل سخنرانی وزیر امور خارجه به شرح زیر است:

عاشورا از یک رخداد تاریخی عبور کرده و به یک «پدیده تمدنی» تبدیل شده است

سم ا [الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين و صلى الله على سيدنا و مولانا ابي القاسم محمد و على اهل بيته الطيبين الطاهرين المعصومين، يهّم
تَوَكَّلْ وَ مِنْ أَعْدَائِهِمْ تَتَبَرَّأُ إِلَى اللَّهِ، إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ

امروز در افتتاح رویدادی گرد هم آمده‌ایم که موضوع آن، تنها نمایش مجموعه‌ای از اسناد اداری و مکاتبات تاریخی نیست؛ بلکه بخشی از حافظه زنده یک ملت است: حافظه‌ای که با نام امام حسین (ع)، واقعه کربلا، فرهنگ عاشورا و آیین‌های محرم پیوند خورده است.

قیام حضرت اباعبدالله الحسین (ع) در تاریخ بشر، فراتر از یک واقعه تاریخی و یا مذهبی، یک "مکتب زندگی" و "منشوری بی زوال" در باب اصالت عدالت و حق طلبی و "سند بنیادین" مقاومت در برابر ظالم و انحراف و فساد، و دفاع از حریم کرامت انسان است.

این قیام، زبان جهانی عدالت است و ملت ایران در سده‌های متمادی، این مکتب رهایی بخش را به عنوان محور زیست مومنانه در ساحت‌های مختلف حیات شخصی، اجتماعی و ملی، و به عنوان زبان بلیغ حق طلبی و سلطه ستیزی خود در عرصه بین المللی برگزیده است. رویداد اسنادی امروز فرصتی است مغتنم برای گشت و گذار در حافظه جمعی ایرانیان و بازخوانی پیوندهای دیرینه این سرزمین با جهان از پنجره محرم و عاشورا و آیین‌های مرتبط. هر سند، گواه یک تعامل و هر ورق روایتگر تلاشی است از پیوند دیرینه ایرانیان با این قیام. بررسی صدها سند منتشر نشده که برخی از آنها امروز برای اولین بار به نمایش گذاشته شده‌اند، ما را با حقیقتی بنیادین روبه‌رو می‌کند: اینکه صیانت از مقدسات و ترویج فرهنگ عاشورا، همواره بخشی از تعهد ملی و هویت دیپلماتیک ایرانیان در تعامل با جهان، حتی به رغم مذهب‌گریزی و دین ستیزی برخی حکام به ویژه در دوران سیاه حکومت دست نشانده پهلوی بوده است. از گزارش‌های برگزاری مراسم عاشورا در پترزبورگ، استانبول، قفقاز و شهرهای هند، تا تشکیل تکیه‌های مشترک در بادکوبه و مکتب شرافت در بغداد، همگی گواه این است که ایران یک مرکز ثقل تمدنی، برای ترویج ارزش‌های انسانی و معنوی مبتنی بر این میراث همواره زنده عاشورایی بوده است.

در لایه‌های عمیق‌تر این مستندات، تجلی «عزت طلبی تمدنی» ایران در تقابل با نظام سلطه و قدرت‌های استعماری به چشم می‌خورد. دیپلماسی ایران در این اسناد، یک دیپلماسی فرصت طلبانه خشک و متصلب نیست، بلکه یک «دیپلماسی انسان محور» است که از هر فرصتی برای تعالی ارزشهای بشری استفاده می‌کند. به عبارت دیگر این اسناد، تاریخ را از سطح تصمیم‌های رسمی به سطح تجربه انسانی نزدیک می‌کنند. در این مجموعه ها، محرم و عاشورا صرفاً به عنوان یک مناسک مذهبی ثبت نشده‌اند. آنچه در اسناد دیده می‌شود، حضور عاشورا در عرصه‌های گوناگون زندگی اجتماعی و روابط میان ملت‌هاست: از تأمین امنیت زائران و حل مشکلات اقامت و رفت‌وآمد آنان، تا پیگیری امور بهداشتی، درمانی و حتی بازگشت زائران بی‌پضاعت؛ از حمایت از برگزاری مجالس سوگواری ایرانیان مقیم خارج، تا تلاش برای رفع محدودیت‌های مربوط به زبان فارسی و آیین‌های مذهبی؛ از تعمیر گنبد ها و صحن‌ها و سقاخانه‌ها، تا اهدای فرش، چهل چراغ و آثار هنری به عتبات عالیات. این اسناد به خوبی نشان می‌دهند که فرهنگ عاشورا در یک بستر اجتماعی شکل گرفته و همواره محل گفت‌وگو میان سنت‌های مردمی، دیدگاه‌های فقهی، اقتضائات اجتماعی و مسئولیت‌های عمومی بوده است. مطالعه این اسناد، به جای ارائه تصویری ساده و یک‌دست، چندلایگی و پویایی این فرهنگ را آشکار می‌کند.

از این منظر، عاشورا هم میراث ایمان است، هم میراث اخلاق؛ هم یادآور مظلومیت است، هم دعوت به مسئولیت؛ هم سوگ است، هم آگاهی. پیام امام حسین علیه‌السلام در کربلا، در مرزهای جغرافیایی محدود نمی‌شود. این پیام، زبان کرامت انسان، مقابله با تحقیر، نفی بی‌تفاوتی و ایستادگی در برابر ظلم است. به همین دلیل، فرهنگ عاشورا توانسته است در میان ملت‌ها و فرهنگ‌های مختلف، زمینه گفت‌وگو و همدلی ایجاد کند.

بررسی دقیق مجموعه این «سندها»، «تصویرها» و «آیین‌ها»، نشان می‌دهد که عاشورا به معنای واقعی کلمه از یک رخداد تاریخی عبور کرده و به یک «پدیده تمدنی» غنی از مفاهیم والا تبدیل شده است. عاشورا پیوند دیروز با امروز و چراغ راهنمای همیشگی این ملت در چالش‌های فراوان گذشته، حال و آینده است. امسال محرم و عاشورای ایران رنگ و بوی دیگری دارد. کشور تاریخی ایران مورد هجوم ناجوانمردانه و ظالمانه دو رژیم گردنکش، قانون‌گریز و حق‌ستیز آمریکایی و اسرائیلی قرار گرفت و شهدای فراوانی را تقدیم راه آزادی و سربلندی کشور و استواری کلمه الله نمود. ملت حسینی ایران به چشم خود ریختن خون سیدالشهدای انقلاب اسلامی و فرزندان پاکش از مدرسه شجره طیبه میناب تا ناو دنا تا فرزندان لامردی و سربازان غیور ایران را دید، اما مردانه و جانانه پای عزت و استقلالش ایستاد تا نشان دهد پیام عاشورا را با تک‌تک سلول‌های خود زیسته است. در طول تاریخ، بسیاری از ملل با لحظاتی خطیر روبرو شده، در دوراهی‌های سرنوشت‌ساز قرار گرفته و شخصیتشان در بوته آزمایش و قضاوت قرار داده شده است. از فقر و محاصره تا جنگ تحمیلی و تجاوز. در آن لحظات تعیین‌کننده، ملل تحت ظلم مجبور بوده‌اند به سؤالی بنیادین پاسخ دهند: آیا تسلیم شوند و زیر یوغ ظلم زندگی کنند و یا برای ارزش‌ها و آرمان‌های خود تا پای جان بایستند؟ میهن‌پرستی واقعی، وفاداری کورکورانه به سرزمین نیست؛ بلکه وفاداری به ارزش‌هایی است که به آن سرزمین معنا می‌دهند - آزادی، عدالت، کرامت انسانی و اطمینان از اینکه نسل‌های آینده بتوانند مستقل در پهنه جغرافیایی خود زندگی کرد و بر سرنوشت خود مسلط باشند.

ایران امروز، ایران ایستاده در مقابل طوفان نامردمی و ظلم است

موارد متعدد تاریخی از جمله عاشورا به ما یادآوری می‌کند که شجاعت، نه با فتح، بلکه با آمادگی برای فداکاری و جانفشانی نهایی برای آرمان سنجیده می‌شود. قهرمانانی که مثال اعلای نسل‌ها شده‌اند، کسانی نبودند که به دنبال سلطه و استیلا بوده‌اند. بلکه برعکس کسانی بوده‌اند که در دفاع از مردم و اصول خود، و این باور که حق باید بر قدرت غلبه کند، محکم ایستادند. چنین است که سید و سالار همه ما حضرت امام حسین (ع) این میراث را برای همه پیروانش باقی گذاشت که مرگ با عزت بر زندگی با ذلت شرف دارد و این منطق همیشگی مقاومت است. اوست که به ما آموخت آزادی مستلزم فداکاری است و آمادگی برای "فداکاری نهایی" از جمله مهمترین عوامل رستگاری و پیروزی یک ملت در مقابل دمنشان و زورگویان تاریخ است.

تاریخ بارها و بارها نشان داده است که وقتی ملت‌ها فداکاری، استقامت و تلاش برای حفظ استقلال خود را کنار می‌گذارند، چیزی بیش از سرزمین خود را از دست می‌دهند. آنها در معرض خطر از دست دادن هویت جمعی، اراده ملی و توانایی شکل‌دهی به آینده خود قرار می‌گیرند. بازیابی عزت، زمانی که تسلیم می‌شوند، اگر نه غیر ممکن، بلکه بسیار دشوار است. با همین درک و فهم اعتقادی و البته راهبردی است که ایران بر عهد مقاومت خود به رغم همه فشارها پابرجا ایستاده و انشاءا خدا خواهد ایستاد. ایران امروز، ایران ایستاده در مقابل طوفان نامردمی و ظلم است. ما بر عهدی که با سیدالشهدای زمان قائد عظیم الشأن حضرت آیت‌الله العظمی شهید سید علی حسینی خامنه‌ای بسته‌ایم، ایستاده‌ایم و اجازه نخواهیم داد که این خون‌های به ناحق ریخته شده فراموش شده و یا نادیده گرفته شوند. نه فراموش می‌کنیم و نه می‌بخشیم. این خون‌ها خواهند جوشید و درخت عدالت خواهی و عدالت طلبی را هر روز تنومندتر خواهند کرد. بیش از ۱۴۰۰ سال است که "نهضت خون‌خواهی" امام حسین (ع) فراتر از یک واکنش صرف عاطفی، به یک حرکت اجتماعی و یک جنبش سیاسی تبدیل شده است، به یک دریای خروشان که هرگز از جوش و خروش نمی‌افتد و ندای حق طلبی و عدالت جویی کربلا و ظلم ستیزی عاشورا را به اقصای نقاط جهان می‌برد. آنجا که حسین فریاد کشید مثلی لایبایع مثل یزید، نهضتی را بنیان نهاد که بیش از ۱۴ قرن بعد در کلام حسین زمانه جوشید و یک بار دیگر خون را بر شمشیر پیروز کرد. این چنین نگاه و رهیافتی به "نهضت" سازی از خون‌خواهی است که عاشورا را به یک مکتب انسان‌ساز و تعالی‌بخش و یک تعهد دائمی مبارزه با ریشه‌ها، علت‌ها و زمینه‌های سلطه‌طلبی و ظلم تبدیل کرده است. در پایان، از همه پژوهشگران، کارشناسان وزارت امور خارجه، سندپژوهان و کلیه همکارانی که در گردآوری و برپایی این نمایشگاه مشارکت کرده‌اند، قدردانی می‌کنم.

با گرامی‌داشت یاد و نام حضرت اباعبدالله الحسین علیه‌السلام و شهدای کربلا، و یاد و نام سید شهدای انقلاب اسلامی و شهدای دو جنگ اخیر، نمایشگاه را افتتاح می‌کنم.

اطمینان دارم نمایشگاه و نشست تخصصی محرم و عاشورا در اسناد وزارت امور خارجه، روزنه‌ای را برای شناخت بیشتر و عمیق‌تر پیوند ایرانیان با قیام عاشورا گشوده و گوشه‌ای از تلاش آنها در پاسداشت ارزش‌های اسلامی و کرامت انسانی را بازگو خواهد کرد.

والسلام علیکم ورحمه‌الله وبرکاته.

برچسب ها: [وزارت امور خارجه](#) [1]
[جنگ](#) [2]